

s'estenien molt per les vesants empinades, lo que permetia al pastor en este cas Daniel Bel del mas del Coll, controlar-les des de lluny i tindre un respir per encendre's un petit foc, per escalfar-se i per quant portave algun tros de cansalada blanca salada poder-se-la torrar, mentres anava "guardant el bestió" (pasturant el ramat) si veia algun caragol el solia replegar per completar lo que en diu Daniel que era lo segon plat (l'espècie malacològica era la popularíssima vaqueta, o caragol de muntanya, nom científic "Iberus alonensis").

La manera generalitzada de cuinar-los era en la cendreta calenta amb molt poqueta brasa, se ficaven cap per munt, i quan bullia el caldo, i ficaven un poquet de sal, feien un soroll que xiulaven, i quan el caldo s'eixugava ja estaven per menjar-se'ls, per traure'ls del foc Daniel es feia unes pinces amb una forqueta de romer, en la que poder agarrar-los per la boca per manipular-los i no cremar-se, i amb una punxa d'espinal se servia per traure la molla i menjar-se-la.

El paratge per on Daniel ha viscut tota la vida es l'entorn geogràfic molt muntanyós de les primeres estribacions dels montes de Vallibona, som a l'extrem mes meridional dels montes de Beceit, lloc on abans estava humanitzat per gent que vivien en masos, on tots compartien una cultura molt peculiar, en l'actualitat el territori tan sols es habitat per les cabres hispàniques (colles de salvatges en diu Daniel).

Per la saviesa emmagatzemada, i ser un fidel

hereu i portador del que brolla l'esperit i l'essència de la seua ancestral cultura rural, per tot fan a Daniel Bel Domènech mereixedor de haver-nos deleïtat amb l'explicació d'esta recepta ancestral, senzilla, austera, i que denota a "fil randa" la humanitat de qui me la conta.

L'època d'apogeu d'estes costums ancestrals que personalment també vaig conèixer, van des de meitat del segle XX, fins la dècada dels anys setanta, en soc un romàntic pensador i crec que no som tot lo justos que devem ser amb els pares de la nostra cultura, en som uns mals hereus abocats a un consumisme desenfrenat i a un arrasament també desenfrenat dels medis naturals que ens envolten, tot plegat ens comportaran en un futur molt pròxim a provocar greus desequilibris mediambientals i socials, i encara som i serem pitjor pares, ambiciosos, malbaratadors, conflictius, arrogants i destructors materials dels nostres entorns d'identitat...un refrany valencià molt popularitzat defineix el nostre tarannà humà: ¡Qui vinga darrere que arree!, i molts dels nostres conciutadans pensen així, he escrit estes línies perquè ens adonem del benestar i del poder que em assolit, però personalment crec que per res estem en la línia correcta i equilibrada d'aguantar.

Dita popular: ¡Si eres inconscient, quant mes alt pujaràs, de mes alt cauràs!

EN HOMENATGE ALS HABITANTS DE LA BARCEL·LA

FRUITES
MARIA TERESA

C/. SARAGOSSA, 21 • TEL. 964 426 016
LES COVES DE VINROMÀ

Perruqueria
Sebastià

C/ Portalet, 16
Tel. 964 42 60 51
LES COVES DE VINROMÀ